

Sygn. akt V KK 74/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **P. L.**

skazanego z art. 244 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 13 maja 2015 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Rejonowego w L.

z dnia 12 sierpnia 2014 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.
umarza postępowanie karne wobec P. L., a kosztami procesu w
sprawie obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Akt oskarżenia zarzucał P. L. popełnienie przestępstwa z art. 244 k.k., polegającego na tym, że „w dniu 13 kwietnia 2014 roku w ruchu lądowym, na 74 kilometrze autostrady [...], przy zjeździe w kierunku C., kierował pojazdem marki FIAT DUCATO o nr rej. [...], nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy

w C. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, sygn. akt [...], z dnia 19 lutego 2014 roku”.

Sąd Rejonowy w L., wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2014 r., uznał oskarżonego P. L. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 244 k.k. i art. 33 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k., wymierzył mu karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w I instancji w dniu 20 sierpnia 2014 r.

Od tego wyroku kasację wniósł – w trybie art. 521 k.p.k. – Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w całości na korzyść skazanego P. L., zarzucił rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego – art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na rozpoznaniu sprawy P. L., oskarżonego o czyn z art. 244 k.k., popełniony w dniu 13 kwietnia 2014 roku i wydania wobec niego wyroku skazującego, pomimo iż postępowanie karne co do tego samego oskarżonego i tego samego czynu zostało wcześniej prawomocnie zakończone wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. akt [...] – co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie wobec P. L. postępowania – na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym i należało ją uwzględnić w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

W uzasadnieniu skargi kasacyjnej wskazano, że wyrokiem Sądu Rejonowego w Z. z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. akt [...], P. L. skazany został za popełnienie występku z art. 244 k.k., polegającego na tym, że w dniu 13 kwietnia 2014 roku na 74 kilometrze autostrady [...], rejonu z., kierował samochodem marki Fiat Ducato o nr rej. [...] w ruchu lądowym, wbrew orzeczonemu wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 19 lutego 2014 roku, w sprawie sygn. akt [...], zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy. Na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 58 § 3 k.k. sąd wymierzył mu karę grzywny w

wysokości 150 stawek dziennych po 10 zł stawka. Wyrok ten nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 25 lipca 2014 r.

Skarżący trafnie wywodzi, że porównanie opisu czynu z art. 244 k.k., za który P. L. został skazany powyższym wyrokiem, z opisem czynu przypisanego wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 12 sierpnia 2014 r., sygn. akt [...], nie pozostawia żadnych wątpliwości co do ich tożsamości odnoszącej się zarówno do sprawcy, daty i miejsca ich popełnienia, jak i czynności sprawczych. W sprawie [...] Sądu Rejonowego w Z. akt oskarżenia skierowany został do Sądu w dniu 16 czerwca 2014 r., zaś w sprawie [...] Sądu Rejonowego w L. akt oskarżenia wpłynął do Sądu w dniu 23 czerwca 2014 r. W świetle powyższego stwierdzić należy, iż przeciwko P. L. prowadzone były równoległe dwa postępowania karne obejmujące ten sam czyn.

Oczywiste jest zatem, że zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w L., wobec wcześniejszego uprawomocnienia się w dniu 25 lipca 2014 r. wyroku Sądu Rejonowego w Z., sygn. akt [...], wydany został mimo zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osadzonej. Stwierdzając zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt. 8 k.p.k., należało, uwzględniając zarzut i wniosek końcowy kasacji, uchylić zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w L. z dnia 12 sierpnia 2014 r., sygn. akt [...], i na podstawie art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k. umorzyć postępowanie wobec P. L., zaś kosztami procesu w sprawie obciążyć Skarb Państwa.